

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 240 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 120 "		
Pe un pătrar de an . . . . . 60 "		
Un număr . . . . . 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei.		

Cuvântarea

Prea Sfinției Sale Episcopul nostru Dr. Iosif Tr. Badescu la deschiderea adunării eparhiale.

Christos a înviat!

Domnilor Deputați,

Timpul scurgându-se zi cu zi iată, după scurgerea zi cu zi a unui an, ne aflăm din darul Bunului Dumnezeu întruniți iarăși în Adunare eparhială la terminul staverit de noua lege de organizare bisericească, intrată în viață în anul 1925, și eu, domnilor, salutându-vă cu cuvintele de biruință: „Christos a înviat”, vă zic și „Bine a-ți venit!”

Această lege, pe baza căreia, în loc de „Dumineca Tomei”, ne întrunim astăzi, pare-se s'a zămislit și a apărut în o zodie neprielnică. Ursitoarele dela căpătâiul ei nu s'au înțeles, au tost moroase, și în loc să-i ureze viață tcnită și prosperare, ele au privit la noul făt cu dușmănie, pe lângă hotărîrea să-i facă mizerii.

Și dacă mă gândesc la timpul fericit, când înaintașii noștri au putut să salute în 1870 întrarea în viață a „statutului organic”, zic „fericit”, pentru că această lege, fătul marelui Șaguna și a lumaților, însuflețitorilor lui colaboratori, a însemnat începutul unei ere fericite în viața noastră bisericească, nu să poate, ca să nu simțesc o înduioșare, și să nu binecuvîntez memoria imortală a lor, cari cu imne de bucurie și preamărire a lui Dumnezeu au primit-o și salutată-o, la întrarea ei în viață. Ursitoarele i-au fost binevoitoare, și ea a prosperat, și a adus viață în trupul trudit și istovit de vicisitudinile trecutului; trecut lipsit de aerul libertății naționale și bisericești.

Nu e mirare deci, că Sinoadele eparhiale și Congresele erau adevărate sărbători.

Noua lege de organizare din 1925 a fost primită cu puțină simpatie în vechiul Regat, și nu pot nega, că nici eu n'am fost prea însuflețit de ea, nu mi-a fost simpatică, deși are rămășițe din legea anului 1869, numită mai nou de obicei „șaguniană”, după carea am fost conduși până în 1925. A fost primită cu neîncredere și s'a pornit, după cum să știe, un curent, pentru modificarea sau înlocuirea ei. E un semn nefericit, când o lege abia este adusă și pusă în practică și se și provoacă cererea de modificare sau înlocuire, fie acestea juste, fie nejuste.

Fapt este, că după cum să știe, alegerile pentru adunările eparhiale din anul trecut, au și provocat o imixtiune externă în organizația bisericească, în ce privește constituirea corporațiilor bisericești, se susține, că aceasta s'a făcut din dorința asigurării curățeniei actelor electorale sustrăgându-se influinței spiritului de partid politic.

Oricum va fi, mie mi-se pare, că s'a schimbat spiritul conducătoriu în viața noastră bisericească. Pe când înainte, noi sub regimul statutului organic, conștii de greutățile și luptele purtate până la obținerea legii de organizarea bisericească „Statutul Organic”, am îmbrățișat cu dragoste această lege, și ne-am acomodat ei numai ca membrii credincioși ai bisericeii, pe atunci, legea de organizarea bisericească din 1925 nu a trecut prin greutăți de natură politică, față cu guverne ostile bisericeii și neamului, ei prin buna înțelegere a celor chemați spre înfăptuirea ei a luat hîntă și aplicare. De aci urmează, socotesc eu, încercări ici-colo de influințare a aplicării dispozițiilor ei prin spiritul pronunțat de partid politic, care domnește în viața noastră socială.

Efectele unei legi depind dela modul ei de aplicare în diferitele ei dispozițiuni, și așa și o

lege mai puțin bună poate să aibă efecte salutare, dacă este aplicată în vederea interesului general obștesc; și iarăși și o lege în sine bună, poate să aibă efecte rele, dacă la aplicarea ei nu se au alte interese în vedere.

În ce privește legile bisericești, și în special legile de organizare, și de reglementare, acestea atât în ce privește legiferarea cât și aplicarea lor, trebuie să fie la adăpost față de fluctuațiunile vieții politice, de spiritul de partid, dacă voim ca ele să fie salutare pentru viața bisericească, pentru viața religios-morală, pentru întărirea bisericii.

Politica de partid n'are ce căută în Biserică.

Am început cu această excursiune, din considerare la anchetele ce s'au dispus și întreprins în unele locuri, nefiind scutită nici eparhia noastră în chestiunea alegerilor de membri în adunările eparhiale, un „novum“ în viața noastră constituțională bisericească, de a se ancheta alegerile după ce respectivele adunări eparhiale s'au pronunțat, le-a verificat.

Domnilor deputați,

Eram în așteptarea îmbunătățirii și ușurării situației neprielnice progresului nostru eparhial, progres condiționat în mare măsură dela starea materială, carea să dea sprijin nizuințelor culturale și datorințelor umanitare și filantropice, cari trebuie să ne animeze și conducă în activitatea noastră. Durere, — criza financiară și legiuirile financiare — economice de conversiune, ni-au astupat în mare parte izvoarele de venit, a anihilat și activitatea puținelor și de altcum modestelor fonduri și fundațiuni de cari dispunem. Și situația s'a agravat și prin nepriceperea și și indeferentismul cu care dăm față pe alocurea între credincioșii noștri, nedându-și sama, că prin nesprijinirea instituțiilor noastre centrale, menite să alimenteze viața noastră religioasă morală și culturală, indirect își fac lor și rău.

De altă parte, în urma greutăților financiare și Inaltul Guvern ni-a redus sprijinul său.

Astfel se explică domnilor, că pentru prima dată trebuie să ne prezentăm cu deficit în bugetul nostru, cu deficite mai mici și altcum neînsemnate deocamdată la unele fonduri și fundațiuni, cu deficit la Librăria și Tipografia diecezană, și cu un rezultat nesatisfăcător la fabrica de lumini.

Spusei mai nainte că și Inaltul Guvern ni-a redus sprijinul său. În legătură cu aceasta trebuie să amintesc, că tot în urma greutăților financiare preoțimea a fost pusă la grea încercare

și suferință în urma diferitelor reduceri și curbe aplicate retribuției ei. Și cu deosebire au avut să sufere preoții cu familie mai grea și cu copii la școală.

Așa se întâmplă dacă Biserica nu poate sta pe picioarele ei proprii, ci e avizată la sprijin material din partea Statului, care și el își are greutățile lui.

De aceea am susținut și nu voi înceta a susține că e imperios de lipsă, și semnele timpului arată aceasta, ca să ne îngrijim până mai este timp, de a ne asigura mijloace materiale, bază materială pentru viața noastră bisericească, pentru biserică și slujbașii ei și pentru ca biserică să-și poată îndeplini misiunea ei în toate direcțiile.

Durere, nu sunt înțeles, nu sunt sau nu vor ca să fie înțelese intențiunile mele, chiar de aceea, al căror bine îl doresc.

În ce privește venerabila, vechea noastră Eparhie se pare că mai are să fie adăpată din paharul suferințelor și a amarului vieții acesteia. Înțeleg aici dorințele reînviată de a se muta sediul eparhiei dela Caransebeș la Timișoara, ceea ce dacă s'ar realiza, ar însemna desființarea, moartea acestei venerabile vechi eparhii, deoparte, iar de altă parte ar însemna nimicirea aureolei carea a încunjurat înaintea poporului credincios episcopiiile și centrele lor. Eu am crezut și cred, că datorința noastră este, ca centrele episcopiiilor sau orașele de reședință episcopice, cari în urma vitregității timpului au suferit eventual reducere în însemnătatea lor; reducere de multe ori din cauze și interese politice străine, cum e cazul și aici, — să fie sprijinite, înzestrate cu toate instituțiunile culturale și ajutate a se ridica la importanța de carea s'a bucurat, iară nu a le reduce și mai mult.

Să nu ne desbrăcăm de ceea ce e al nostru, de haina ce o avem, ca să nu cumva să ne căim.

Înțeleg mai departe convențiunea ce se afirmă, că s'ar fi încheiat cu privire la chestiunile bisericești referitoriu la credincioșii noștri aparținători regatului jugoslav, astăzi încă în legăturile ierarhice ale episcopiei noastre. Convenție, care inițiindu-se s'a încheiat cu totală ignorare a eparhiei și a episcopului ei.

Nu e necunoscută înaintea D-Voastre, domnilor, propaganda ce cu multă asiduitate și îndrăzneală se face pentru de a se produce desbinare între credincioși, înstrăinare de credință și Biserica noastră strămoșească, dreptmăritoare, și pentru atragerea lor la diferitele secte ce se străduiesc a se încuibă între credincioși.

Preoțimea veghiază și își face datorința pastorală, dară pentruca activitatea ei în această direcțiune să poată mai ușor pune stavilă ni-zuințelor sectare, se recere, ca să fie sprijinită nu numai de corporațiunile bisericești locale, ci și de singuraticii credincioși.

Intru sprijinirea preoțimei în activitatea ei văd un început binecuvântat. Vă este cunoscut, domnilor, că în Cluj a luat ființă „Asociația mirenilor” numită „Frăția ortodoxă română”. Această asociație având între altele menirea de a lucra pentru realizarea învățăturilor Mântuitorului, să apere credința ortodoxă, și să combată acțiunile dăunătoare Bisericii ortodoxe, va fi un sprijin și colaborator puternic preoțimei în activitatea ei pastorală, și am nădejdea, că activitatea ei va da roade binecuvântate. Și cu plăcere o salut din acest loc astăzi, când conform statutelor ei își va ținea aici în centrul Episcopiei, adunarea de constituire pentru eparhia noastră.

De aceea nu o pot recomanda din destul atențiunii și sprijinului D-Voastre.

Acestea sunt cuvintele mele de întâmpinare, domnilor deputați, după cari implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra D-Voastre și asupra lucrărilor D-Voastre, declar sesiunea a doua din periodul actual al Adunării eparhiale deschisă.

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului perioada XXII, sesiunea II-a convocată la Caransebeș pe Dumineca Samarincii, 14 Maiu 1933.

ȘEDINȚA I-a.

Ținută Duminecă, 14 Maiu 1933 orele 12 din zi.

Președinte: P. S. Sa Episcopul eparhial **Dr. Iosif Tr. Badescu.**

Notar: **Dimitrie Sgăvêrdia.**

1. Adunarea eparhială e convocată cu literile arhieresti din 30 Aprilie 1933 Nr. 66 Pres. ex 1933, alaturate la protocol sub lit. A.

2. Se începe cu sfânta Liturgie împreună cu chemarea Duhului Sfânt, celebrată în biserica catedrală și cu ținerea parastasului pentru în Domnul fericiții: Arhiepiscopul și Metropolitul Adreiu, episcopii Ioan și Nicolae, Arhierul Filaret, mecenatul Emanuil Gojdu și pentru binefăcătorii din eparhia noastră.

3. După terminarea serviciului divin membrii adunării eparhiale se adună în sala primăriei orașanești, unde printr'o deputație compusă din membrii: Traian Oprea, Dr. Victor Mercea și Dr. Vasile Loichița invită

pe Prea Sfinția Sa să binevoiască a veni, pentru a deschide și conduce adunarea eparhială.

4. Prea Sfinția Sa sosind în sala ședințelor, cu cuvântarea alăturată sub **B.** deschide și declară de deschisă sesiunea a II-a a Adunării eparhiale.

5. Notarii aleși pe perioada Adunării eparhiale ocupa loc la masa biroului. Pentru ședința prezentă se desighează de notar: Dimitrie Sgăvêrdia.

6. La apelul nominal răspund 43 membrii ai Adunării eparhiale și astfel prezidiul enunță capacitatea Adunării eparhiale de a aduce concluze valide.

7. Membrii noi ai Adunării eparhiale aleși în cercurile I., IV. și V. își prezintă credenționalele.

Credenționalele se alătură la actele electorale.

8. Înainte de întrarea în ordinea de zi, înaltul prezidiu, prin cuvinte emoționante parentează trecerea la cele eterne a valorosului preot Liviu Cornean, carele a fost membru al Consistoriului spiritual eparhial.

Adunarea eparhială — prin ridicare — eternizează memoria celui dispărut.

9. După acestea se prezintă:

a) Raportul general al Consiliului eparhial secția administrativ-bisericească, pro 1932.

Se predă comisiunei bisericești.

b) Raportul Consiliului eparhial în cauza încheierii Convenției bisericești cu Regatul Jugoslav.

Se predă comisiunilor speciale și bisericești.

c) Raportul Consiliului eparhial în cauza mutării sediului Eparhiei.

Se predă comisiunilor speciale și bisericești.

d) Raportul Consiliului eparhial cu care se înaintează hotărârea Sfântului Sinod referitoare la abuzurile ce s'au săvârșit la alegerile eparhiale în unele eparhii.

e) Actele electorale referitoare la alegerea unui deputat mirean în cercul IV. Făget.

f) Actele electorale referitoare la alegerea unui deputat mirean în cercul V. Coșava.

g) Actele electorale referitoare la alegerea unui deputat mirean în cercul I. Valeaboului.

Se predă comisiunei verificatoare.

h) Raportul general al Consiliului eparhial secția culturală.

Se predă Comisiunii școlare.

i) Raportul Consiliului eparhial privitor la Convenția școlară încheiată cu Regatul Jugoslav.

Se predă Comisiunii speciale și școlare.

k) Raportul general al Consiliului eparhial secția economică.

l) Raportul Consiliului eparhial cu care se înaintează socoțile fondurilor și fundațiunilor diecezane pro 1932.

m) Raportul Consiliului eparhial cu care se înaintează Bilanțul și Co. Profit și Perdere al Librăriei și Tipografiei diecezane pe anul 1932.

n) Raportul Consiliului eparhial cu care se înaintează Bilanțul și Co. Profit și Perdere al Fabricicii eparhiale de lumini pe anul 1932.

o) Raportul Consiliului eparhial cu care se înaintează proiectul bugetului eparhiei Caransebeșului pe anul 1934.

p) Raportul Consiliului eparhial asupra încasării competențelor diecezane pe anul 1932.

Se predă Comisiunii financiare.

r) Raportul Consiliului eparhial în cauza ajutoarelor de Stat pro 1932 neachitate.

s) Raportul Consiliului eparhial în cauza ofertei hâncii „Victoria” pentru răscumpărarea depunerilor.

Se predau Comisiunii financiare, și speciale.

t) Raportul Consiliului eparhial în cauza acordului din 1927 dintre România și Jugoslavia privitor la reșcolarul școlar.

Se predă Comisiunii școlare.

u) Raportul Consiliului eparhial în cauza decedării membrului Consistorului spiritual Liviu Cornean.

Se predă comisiunii bisericești și speciale.

v) Memoriul cetățenilor orașului Caransebeș în cauza menținerii sediului episcopiei.

Se predă comisiunii bisericești și speciale.

Cererile de concediu ale membrilor: Dr. Alexandru Birescu, Sabin Evuțian, Dr. Iuliu Coste, Dr. Ioan Fira pe întreaga durată sesiunii, apoi Cornel Daneți și Ștefan Ardelean pentru ședința de azi.

Concediile cerute se acordă.

Anunțându-se proxima ședință pe ziua de mâine Luni în 15 Maiu ora 11 a. m., ședința prezentă se ridică.

Președinte:

Notar:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Dimitrie Sgăvêrdia.

In slujba apostolatului.

De: **Iacob Crețiu.**

(Continuare)

Moldova-nouă este un târgușor simpatic, centrul comercial al satelor din „Clisură”, locul în care se desfac toate produsele din aceste părți. Comuna este locuită și de minoritari, dar majoritatea covârșitoare a locuitorilor o formează românii, cari de origine sunt *olteni*, refugiați în aceste părți acum două veacuri și mai bine, pe timpul domniei fanarioților. Veniseră aci numai cu ce au avut pe ei, ne mai putând suporta persecuțiunile și birurile impuse de domniile fanarioți. Și, cu toată regiunea muntoasă, cu toate greutățile inerente oricărui început de gospodărie, cu tot tratamentul vitreg al stă-

pânitorilor de ieri peste aceste plaiuri locuite din moși strămoși de frații lor, subjugăți pe nedrept de un popor străin, acești *olteni* n'au căzut învinși în fața neajunsurilor de tot felul, în fața vieții. Lupta vieții au cunoscut-o din plin dela început și o duc din greu și azi, câștigându-și existența în mijlocul codrilor seculari culcați la pământ de brațele lor vânjoase sau în adâncimile pământului, prin minele de cărbuni din Anina. N'au dat îndărăt însă niciodată, n'au șovăit și nu șovăesc în fața vieții, ori cari ar fi vicisitudinile luptei pentru existență, dând prin aceasta o dovadă nouă de vitalitatea neamului românesc, îndreptățit la libertate, la o viață proprie bisericească, culturală și politică, fără restricțiuni, într'un stat național.

Sunt săraci și acum acești *olteni*, dar casele lor mici sunt pline de viață, mai în fiecare dai de 4-5 copilași și chiar mai mulți, iar ceeace-i caracterizează este sufletul lor, căci acești „bufani” — așa le zic frații lor bănățeni — pun în toate acțiunile lor mult suflet.

Duminecă în 23 Aprilie, ziua Sf. Gheorghe, hramul bisericii lor, credincioșii din Moldova-nouă, au trăit momente de adevărată înălțare sufletească, de înduioșătoare amintiri ale trecutului lor sbuciumat, de două veacuri de existență în aceste părți.

... Pe un deal acoperit pe vremuri de păduri seculare, se ridică falnic spre cer Crucea din turnul unei biserici impunătoare, semn eloquent a unor timpuri — în cari s'a zidit o asemenea biserică — de intensă viață creștinească, de mare credință în Cel Atotputernic!

Și, de atunci s'au scurs două sute de ani, iar nepoții și strănepoții celor cari au făcut mari sacrificii când au zidit — din sărăcia lor — o asemenea biserică, cu toată criza financiară în care ne zbatem cu toții, păstoriți de un adevărat slujitor al altarului strămoșesc, au hotărât cu mare însuflețire, să prăznuiască în mod solemn cele două veacuri de existență ale sf. biserici în care s'au botezat și murit și moșii și strămoșii lor.

.... La ora 9 a. m. dangătul clopotelor anunțau credincioșilor, că e timpul să se îndrepte cu toții spre sfânta biserică, în care vor celebra sfânta liturgie mai mulți slujitori ai

Domnului, în frunte cu delegatul Prea Sfințitului Domn Episcop diecezan, care sufletește se găsia în mijlocul poporului său credincios. Arhiplină fiind încăpătorea biserică, ridicată acum două sute de ani, se începe în mod solemn oficierea sfintei liturgii, celebrată de Prea Onoratul pâr. protopresbiter *Romul G. Ancușa* consilier referent eparhial, ca delegat al Prea Sfințitului Episcop Iosif, asistat de Prea Onor. pâr. protopresbiter al tractului Vârșeț Traian Oprea, de pâr. Arsenie Golumba din Berzasca, Vasile Blașiu din Șușca, Ioan Orăvișan din Moldova-nouă, Constantin Popescu din Moldova-nouă, Ioan Voin din Sichevița, și pâr. protodiacon prof. Ioan David dela Academia teologică din Caransebeș.

Responsoriile liturgice dându-le „Corul Cathedral“, sfânta liturgie oficiată în sobor, a decurs într'o atmosferă de înălțătoare solemnitate, impresionând sufletele numeroșilor credincioși prezenți.

La priceasnă, delegatul Prea Sfințitului Episcop diecezan la marile serbări jubilarie ale bisericii noastre strămoșești din Moldova-nouă, Prea Onoratul părinte protopresbiter *Romul G. Ancușa*, consilier referent eparhial în secția adm.-bisericească, a ținut o edificatoare predică, de profundă concepție creștină și sugestive apoteozări ale unui trecut mult mai sbuciumat decât prezentul, dar plin de credință și fapte mărețe creștinești. Prin puterea magică a cuvântului divin și a unei viguroase argumentații, care-l caracterizează de altfel, pe acest bine cunoscut și apreciat orator, a produs în sufletele tuturor celor prezenți, o adevărată redeşeptare și pregătire pentru o viață duhovnicească mai pronunțată.

Stăpân al cuvântului și al imaginației creatoare, cunoscător adânc al sufletului omenesc, predicatorul ne-a captivat prin vraja sugestivelor sale aserțiuni aproape o oră.

Spațiul foii noastre nu ne permite să-i reproducem în întregime captivanta predică, dar, nici nu putem trece, fără să dăm publicității măcar câteva fragmente din ea.

Începând cu un foarte potrivit citat din II Cron. VIII. 15—17, după ce face un succint istoric, — începând dela *jertfa lui Cain și a lui Avel, a lui Noe și Avram*, — a faptelor, cari au

exteriorizat fireasca și explicabila pornire a omului de a se închina Creatorului său, predicatorul justifică ridicarea mărețelor biserici, lăcașuri de închinare ale popoarelor creștine.

Și, în continuare a spus: „Părinții noștri aveau anumite îndrumări ale conștiinței lor, căci aveau o credință, care îi călăuzea și determina la o viață sufletească mai înaltă. Acești oameni mai mult obidiți și năcăjiți, își făceau semnul sfintei Cruci când plecau la drum, ca și atunci când se apucau de lucru și se rugau când se culcau ca și atunci când se sculau, căci au cunoscut că prin cruce „am luat măn-carea cea pentru totdeauna“ și că crucea este „scara pe care ne suim la ceriu“ (Lăudăciuni la Înălț. sf. Cruci). Acești oameni munciți au cunoscut că numai în umbra tainică a Evangheliei lui Christos se întărește sufletul creștin, — acolo unde suferința te oțelește zilnic și te face să aștepti nădejdea vieții de mâne. Mai mult, ei au cunoscut că numai biserica Domnului este locul unde se împarte celor bogăți și celor săraci deopotrivă pâinea cea spirituală și miraculoasă a lui Christos, care „se împarte, dar nu se desparte, care se mănâncă pururea, dar niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împăvlășesc dintr'ansa îi sfințește“. Una au cerut ei dela Domnul și aceasta au căutat: ca să locuiască în casa Domnului în toate zilele vieții lor, ca să vadă frumusețea slujbei Domnului și să cerceteze biserica cea sfântă a lui (Ps. 26 v. 7).

„Fericii voștri părinți și înaintași, acum 200 de ani, au ridicat acest lăcaș de închinare, în care inima Celui Prea Înalt să petreacă în toate zilele în mijlocul poporului credincios. Și au destinat acest lăcaș pentru casa Domnului, căci ei au cunoscut că numai biserica este cu adevărat lăcașul Dumnezeirii, unde „celor înțelepți și celor blânzi și... smeriți se vor descoperi adevărurile“ și unde ochii și inima Domnului petrece în toate zilele cu noi.

„Feriți sunteți voi, iubii mei, că prin alipirea voastră către această sfântă biserică, ați călcat și călcați pe urmele strămoșilor, moșilor și părinților voștri. Fericiti sunteți, că ați renoit și împodobit acest lăcaș zidit de cătră strămoșii și părinții voștri — poate cu mai puține jertfe decât ei, dar acestea sunt tot atât de scumpe

și de prețioase, ca și banul văduvei din sf. Evanghelie și, fericindu-vă dela acest loc Vă zic împreună cu prorocul Isaia: „*Cântați Domnului, cântați cântare nouă de mărire, căci plăcută este cântarea Domnului*“ (VI. 3). *Cântați deci și Vă veseliți astăzi. Veseliți-Vă, bucurați-Vă și înouiți-Vă, căci prin prăznuirea Voastră de astăzi Vă arătați vrednici urmași ai înaintașilor și părinților voștri*“.

...Și, după ce a arătat cari sunt binefacerile Creatorului pentru cercetarea casei Sale, a sfintei biserici în care s'au botezat și murit moșii și strămoșii noștri, cu voce puternică, ridicată, cu priviri de ochi cari pătrund cele mai ascunse cute ale sufletului, dela înălțimea amvonului, ni s'a adresat, zicându-ne: „**Alergați în Casa aceasta, căci aici este brațul, care învinge și mântuește de toate năcazurile, aici este doctorul, care vindecă neputințele cele trupești și cele sufletești și aprinde scânteia nădejzii în sufletele cele pierdute; aici este izvorul cel vecinic, din care strălucesc razele luminei celei adevărate, pentruca credincioșii să nu poticnească; aici aflăm pe Părintele cel mai bun, care sădește în inimile noastre acea iubire, care ne face atât de dulci, de plăcute și de frumoase zilele vieții noastre“.**

...„Dacă ar putea vorbi din morminte strămoșii voștri, ctitorii și întemeietorii acestei sfinte biserici, câte ne-ar putea ei spune din vremurile lor“...

...„O, veniți timpuri trecute, veniți și umpleți astăzi sufletele noastre cu icoana voastră. Trimiteți o rază din lumina ce s'a revărsat asupra voastră, pentruca și noi cu atât mai mult să ne întărim în dragostea și alipirea noastră către biserica străbună“.

...„Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Stăpân, Episcopul diecezan Iosif, regretă că nu poate fi astăzi în mijlocul vostru, cu sufletul său însă este în mijlocul nostru și ia parte la acest praznic de bucurie duhovnicească, care este dovada neclintită a credinței voastre în „*Christos, Fiul lui Dumnezeu celui viu*“.

„N'am venit să Vă descoper și să Vă spun cine este Christos, Mântuitorul, căci voi, încă dela sânul maicii voastre, sunteți copii credincioși ai bisericii lui Christos și cunoașteți roștu-

rile mântuirii voastre prin Crucea Domnului.

Vin însă, ca delegat al Prea Sfințitului nostru Arhiepiscop și Stăpân, să vă aduc binecuvântarea lui arhierescă, care să Vă întărească cu atât mai mult credința și râvna voastră pentru Domnul, încât porțile iadului să nu poată birui nicicând adevărata biserică a lui Christos din această frunțasă comună“...

...Terminând Prea Onor. pâr. Romul G. Ancușa, a luat cuvântul Prea Onor. pâr. Traian Oprea, fost paroh al acestei comune 12 ani. Evocând amintirile scumpe cari îl leagă de această sfântă biserică, în care a servit pe Domnul 12 ani, arată în cuvinte simțite că n'a putut să nu ia parte la marea prăznuire a jubileului de 2 veacuri de existență a lăcașului dumnezeesc și făcând un succint istoric al comunei, apelează la credincioși, ca cu tot greul vremii, să hotărască zidirea unei sfinte cruci în piața mare, drept amintire a marilor serbări din ziua Sf. Gheorghe, anul 1933.

...Sfânta liturgie continuă apoi în aceeași sărbătorească atmosferă creiată de melodiioasele cântări ale „Corului Catedral“.

După terminarea sfintei liturgii, la care au fost prezenți și Dnii Dr. Maxim Radovan prefectul județului Caraș, Pr. Coriolan Buracu deputat de Caraș, prof. Ilie Rusmir primarul orașului Oravița, pâr. Ioan Groșianu adm. ppresb. al tractului Biserica-Albă și Iacob Botică revizorul școlar al județului, s'a dat o masă comună, la care au participat și toți intelectualii din Moldova-nouă și jur. Au toastat: pentru M. S. Regele Carol al II-lea Dl prefect Dr. Maxim Radovan, pentru Prea Sfințitul Episcop Iosif, Prea Onor. Domn Romul G. Ancușa consilier referent eparhial, iar toasturi ocazionale au ținut: Prea Onor. Domn Traian Oprea, Prof. Ilie Rusmir, Pr. Coriolan Buracu, Iacob Botică, pr. Ioan Groșianu, pr. Ioan Orăvițanu și pr. Arsenie Golumba pentru „Corul Catedral“ și conducătorul său prof. Constantin Vladu.

Toată ziua a decurs într'o însuflețire și entusiasm de nedescris, iar seara prin Concertul pe care l-a aranjat „Corul Catedral“, cu un program bogat și foarte variat, și reușita conferință a Dlui Constantin Arcan inv.-director în

Moldova-nouă, despre trecutul acestei comune, jubileul de 200 ani a zidirii sfintei biserici străbune, în frunțașă comună din „Clisură“, s'a terminat într'un mod cum nu se poate mai sărbătoreesc.

(Urmează).

ȘTIRI

Zece Mai în orașul nostru. Sărbătoarea națională de zece Mai a decurs la noi într'o remarcabilă însuflețire generală. Timpul încă a fost favorabil. După ce de dimineață s'au făcut servicii religioase de mulțumită în bisericile minoritarilor, la ora 10¹/₂, s'a făcut serviciul dumnezeiesc în Piața mare, într'un cort anume improvizat. A asistat lume foarte multă; elevii tuturor școlărilor, armata celor două unități, oficialitatea, public numeros din oraș și din satete apropiate.

La serviciul dumnezeiesc a pontificat Prea Sfințitul Episcop diecezan asistat de protopresbiterii: colonel Ilie Serafin, din Sibiu, Romul G. Ancușă consilier referent eparhial, preoții Teodor Șandru și Petru Bancea, precum și diaconul episcopesc Teodor Roșca.

Ecteniile au fost date de Corul Catedral.

Seria cuvântărilor a început-o P. O. D. Romul G. Ancușă, a urmat apoi reprezentantul școlărilor, directorul Matei Armaș, primarul orașului Nicolae Domăneanțu și Colonelul comandant al garnizoanei I. Savu.

Au urmat apoi defilările: a micilor școlari dela școala primară, cercetașii, elevii dela liceu și dela școala normală, fetele dela gimnaziu în frumoasă uniformă națională, pompierii voluntari din oraș, precum și trei batalioane de soldați.

Seara s'a dat un bine reușit concert în favorul Casei Naționale.

Invățământul religios în Prusia. Școlăle publice adecă de stat în care invățământul religios nu a fost obligatoriu, au fost propuse spre a fi suprimate. Comisarul Reichului din Prusia au cerut, în afară de acesta, ca să se introducă invățământul religios obligatoriu și în școlăle profesionale și de perfecționare.

Aceasta însă în Prusia!

Asaltul Romei papale asupra Rusiei? Ziarele franceze aduc știrea, că Roma, nu prea amărită de soarta bisericii din Rusia, se gândește să o îmbunătățească în favorul lor, momindu-o adecă la catolicism. Nesmintit — spun aceleși ziare, că înfrângerea „Rusiei pravoslavnice“ bucură pe cei cărora le era oricum rivală puternică, și intenția Romei de a câștiga Rusia este un fapt cert.

Immosiere

scrise pe hârtie velină, curat, cetet,
se găesc spre vânzare la

Librăria Diecezană

Prețul 150 Lei. — Se pot comanda prin ramburs.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumșeță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

**Administrația „Vilei Doboșan“
din Băile-Erculane.**

Prăvălia din colțul casei diecezane No. 169 din loc (unde a fost cândva „Severiniana“) este de închiriat. *Ofertele sunt a se înainta fără amânare Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.*

„CATIHETICA“

păr. profesor Dr. Petru Barbu costă
60 Lei + spesele de transport!

Obiecte bisericicești

dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

AVIZ.

Librăria Diecezană
**cumpără ceară
curată**

cu prețurile cele mai avantajoase.

„MEHADIA“ CASĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA.**Convocare.**

Domnii acționari ai casei de păstrare „MEHADIA“ soc. pe acții sunt invitați a participa la a

XXVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 27 Maiu 1933 la orele 11 a. m. în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI :

1. Alegerea a 2 membri pentru autentificarea procesului verbal.
2. Prezentarea bilanțului, raportul consiliului de administrație, al consiliului de cenzori și darea absoluturului.
3. Alegerea unui membru în direcțiune conform §-lui 16 din statute.
4. Propuneri.

Consiliul de Administrație.

Pentru a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut acția sa dimpreună cu cupoanele până la 24 Maiu 1933 orele 11 a. m.

ACTIVA		CONTUL BILANȚ PRO 31 DECEMVRIE 1932		PASIVA	
Cassa în numerar	2.981 84	Capital social	200.000 —		
Cassa de păstrare postală	1.233 84	Fond de rezervă general	164.202 61		
Cambii	5.697.580 —	Fond de rezervă pentru efecte du- bioase	168.000 39		
Realități	9.090 50	Fond pentru binefaceri	15.000 —		
Efecte	7.000 —	Asigurări	15.000 —		
Mobilier	283 50	Depuneri	5.083.770 08		
Depozit	13.500 —	Dividende neridicate	5.725 —		
Protest	3.604 —	Tanteme neridicate	602 —		
Debitori	11.081 —	Diverși creditorii	118.976 —		
Perdere	24.921 40				
	5.771.276 08		5.771.276 08		

DEBIT		CONTUL PERDERE & PROFIT PRO 31 DECEMVRIE 1932		CREDIT	
Impozite	55.776 —	Chirie	10.700 —		
Salăre	108.000 —	Interese scont	136.040 —		
Diverse spese	19.333 —	Provizțiuni	9.697 —		
		Venit din anul 1931	1.750 60		
		Perdere	24.921 40		
	183.109 —		183.109 —		

ss. **M. Cincheză**
director

Mehadia la 31 Decembrie 1932

ss. **S. Popescu**
contabil

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :

ss. **Gheorghe Popescu**
președinte

ss. **Ilie Ion**

ss. **Ioan Grozavescu**

ss. **Grigore Popescu**

ss. **Ierachie Cena**

ss. **Martin Cincheză**

ss. **Grigore Ion**

Subsemnatul consiliu de cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și consonanță cu registrele institutului.

CONSILIUL DE CENZORI :

ss. **Nicolae Hiclean**

ss. **Sămăiță Viăducean**

ss. **Ioșif Țepeneag**

ss. **Ioșif Rittersporn**

ss. **Ion Blidarlu**